

Sách Diễm ca (Nhóm Phiên dịch CGKPV)

Sách Diễm ca (Dc 1,1–8,14)

1 1 Bài ca tuyệt diệu của Sa-lô-môn.

Nàng

2 Ước gì chàng hôn ta những nụ hôn chính môi miệng chàng !

Ân ái của anh còn ngọt ngào hơn rượu.

3 Mùi hương anh thơm ngát,
tên anh là dầu thơm man mác toả lan,
thảo nào các thiếu nữ mê say mộ mến !

4 Hãy kéo em theo anh, đôi ta cùng mau bước !
Quân vương đã vờn thiếp vào cung nội,
ngài sẽ là nguồn hoan lạc vui sướng của chúng

em.

Ân ái của ngài, chúng em quý hơn rượu.

Thương yêu ngài phải lẽ biết bao nhiêu !

Nàng

5 Nay các thiếu nữ Giê-ru-sa-lem,
da tôi đen, nhưng nhan sắc mặn mà
như lều Kê-đà, tựa trướng Xan-ma.

6 Xin đừng để ý đến da tôi rám nắng : mặt trời đã
làm cháy da tôi.

Đám con trai của mẹ tôi hẳn học với tôi :
họ cất đặt tôi canh giữ các vườn nho,
nhưng vườn nho của tôi, tôi lại không canh giữ !

7 Hỡi người yêu, người lòng em yêu dấu,
hãy nói em nghe anh chẵn cừu ở đâu,
đàn cừu ấy nghỉ nơi nao vào ban trưa giờ ngọc,
để em đây khỏi lang thang thất thểu
bên đàn vật của các bạn anh.

Đồng ca

8 Nay hỡi trang tuyệt thế giai nhân, nếu quả nàng
không biết,

thì hãy ra đi theo vết chân đàn cừu,
mà dẫn dê con của nàng đi ăn quanh các lều

mục tử.

Chàng

9 Hỡi bạn tình của lòng anh, anh ví nàng như con
tuần mã

ngậm dây cương xa giá Pha-ra-ô.

10 Giữa đôi khuyển, má nàng xinh đẹp quá,
cổ nàng đeo chuỗi ngọc.

11 Khuyển vàng điểm hạt bạc long lanh,
các anh đây sẽ làm sẵn cho nàng.

Song ca

12 - Lúc quân vương ngự giữa nội cung,
dầu cam tùng của tôi toả hương thơm ngát.

13 Người tôi yêu là chùm mộc dược
nằm gọn trên ngực tôi.

14 Người tôi yêu là khóm móng rồng
trong vườn nho Ên Ghe-đi.

15 - Nàng đẹp quá, bạn tình ơi, đẹp quá !
Đôi mắt nàng là một cặp bồ câu.

16 - Người yêu hỡi, anh đẹp, anh tuần tú làm sao !
Giường chúng ta là cánh đồng xanh ngát.

17 - Rằm nhà chúng ta là gỗ bá hương,
và ván ghép tường là trắc bá diệp.

2 1 - Em là đoá thủy tiên của Sa-rôn đồng bằng,
là bông huệ thắm hồng trong thung lũng.

2 - Bạn tình tôi giữa đoàn thiếu nữ
có khác gì cánh huệ giữa bụi gai.

3 - Người tôi yêu giữa đoàn trai tráng
như cây táo giữa muôn cây rừng.

Được ngồi dưới bóng chàng, tôi thoả lòng mơ
ước,

và hoa trái của chàng ngọt lịm trong miệng tôi.

4 Chàng đã đưa tôi vào phòng tiệc, cho tôi uống
rượu nồng,

đã thảng tôi nhờ sức mạnh tình yêu.

5 Xin cho tôi bánh nho để tôi tìm lại sức,
cho tôi táo để tôi được bồi dưỡng, bởi vì tôi đã
óm tương tư.

6 Chàng đưa tay trái cho tôi gối đầu,
đưa tay phải ghi chặt lấy tôi.

7 - Nay các thiếu nữ Giê-ru-sa-lem, tôi van nài các
bạn :

vì đàn linh dương với bầy nai ngoài đồng,
xin đừng lay vội, đừng đánh thức tình yêu,
cho đến khi tình yêu ửng thuận.

BÀI CA THỨ HAI

Nàng

- 8 Tiếng người tôi yêu vắng vắng đâu đây, kia chàng đang tới,
nhảy nhót trên đồi, tung tăng trên núi.
- 9 Người yêu của tôi chẳng khác gì linh dương,
tựa hồ chú nai nhỏ.
Kia chàng đang đứng sau bức tường nhà,
nhìn qua cửa sổ, rình qua chấn song.
- 10 Người yêu của tôi lên tiếng bảo :
"Dậy đi em, bạn tình của anh,
người đẹp của anh, hãy ra đây nào !
- 11 Tiết đông giá lạnh đã qua,
mùa mưa đã dứt, đã xa lắm rồi.
- 12 Sơn hà nở rộ hoa tươi
và mùa ca hát vang trời về đây.
Tiếng chim gáy vắng vắng trên khắp đồng quê
ta.
- 13 Và kia đã kết trái non,
vườn nho hoa nở hương thơm ngọt ngào.
Dậy đi em, bạn tình của anh,
người đẹp của anh, hãy ra đây nào !
- 14 Bờ câu của anh ơi,
em ẩn trong hốc đá, trong vách núi cheo leo.
Nào, cho anh thấy mặt, nào, cho anh nghe
tiếng,
vì tiếng em ngọt ngào và mặt em duyên dáng."
- 15 Hãy bắt giúp chúng tôi lũ chồn,
lũ chồn con phá phách vườn nho, ngay giữa
mùa hoa nở.
- 16 Người tôi yêu thuộc trọn về tôi
và tôi trọn vẹn thuộc về chàng.
Giữa những khóm huệ thơm, chàng cho chiên
gặm cỏ.
- 17 Trước khi ngày tàn và khí trời mát dịu,
và trước khi bóng chiều buông xuống,
hãy quay về, hỏi người yêu của em,

hãy làm linh dương, làm nai nhỏ trên dãy núi
Be-the !

- 3 1 Suốt đêm, trên giường ngủ,
tôi tìm người lòng tôi yêu dấu.
Tôi đi tìm chàng mà đâu có gặp !
- 2 Vậy tôi sẽ đứng lên, đi rảo quanh khắp thành,
nơi đầu đường cuối phố, để tìm người yêu dấu
của lòng tôi.
Tôi đi tìm chàng mà đâu có gặp !
- 3 Đang tuần tiễu trong thành, bọn lính gác gặp tôi.
Tôi hỏi họ : "Các anh có thấy chẳng
người lòng tôi yêu dấu ?"
- 4 Vừa rời họ mà đi, tôi đã gặp người lòng tôi yêu
dấu.
Tôi vội níu lấy chàng
và chẳng chịu buông ra
cho đến khi đưa vào nhà thân mẫu,
tới khuê phòng người đã cứu mang tôi.

Chàng

- 5 Này các thiếu nữ Giê-ru-sa-lem, tôi van nài các
bạn :
vì đàn linh dương với bầy nai ngoài đồng,
xin đừng lay vội, đừng đánh thức tình yêu,
cho đến khi tình yêu ửng thuận.

BÀI CA THỨ BA

Thi nhân

- 6 Kia ai đang tiến lên từ sa mạc, tựa hồ những cột
mây,
thơm ngát mùi nhũ hương mộc dược,
ngọt ngào hương phấn xứ lạ phương xa ?
- 7 Kia loan giá vua Sa-lô-môn,
vây quanh hộ tống là sáu mươi dũng sĩ
tuyển trong hàng dũng sĩ Ít-ra-en.
- 8 Tất cả đều thạo phép binh đao,
đều rành nghề chinh chiến.
Ai ai cũng gươm giáo bên mình,
phòng khi gặp hải hùng đêm tối.
- 9 Vua Sa-lô-môn đã truyền lấy gỗ Li-băng
đóng cho vua một cỗ kiệu :

10 cột kiệu bằng bạc, lưng kiệu bằng vàng,
mặt kiệu bọc vải điều quý giá,
phía trong kiệu dệt gấm thêu hoa
do đôi tay ân cần triu mến
của những nàng thiếu nữ Giê-ru-sa-lem.

11 Thiếu nữ Xi-on hỡi, hãy ra chiêm ngưỡng vua
Sa-lô-môn :

người đội triều thiên
hoàng thái hậu đã đội cho người ngày hôn lễ,
ngày vui nhất của lòng người.

Chàng

4 1 Nàng đẹp quá, bạn tình ơi, đẹp quá !
Sau tám mạng the, đôi mắt nàng, cặp bồ câu
xinh đẹp.

Tóc nàng gọn sóng như đàn sơn dương
tự trên ngàn Ga-la-át tựa xuống.

2 Răng nàng trắng tựa đàn vật sắp xén lông,
đàn vật vừa lên từ suối tắm,
hai hàng sao đều đặn, không chiếc nào lẻ đôi !

3 Môi thắm chỉ hồng, miệng duyên dáng,
má đỏ hây hây màu thạch lựu
thấp thoáng sau tám mạng the.

4 Cổ nàng đẹp như tháp ngà Đa-vít
xây lên để trưng bày chiến lợi phẩm :
nơi đó treo ngàn vạn mộc khiên
toàn là của anh hùng dũng sĩ.

5 Bộ ngực khác nào cặp nai tơ,
cặp nai sinh đôi của nai mẹ,
gặm cỏ non giữa vườn huệ thắm.

6 Trước khi ngày tàn và khí trời mát dịu,
và trước khi bóng chiều buông xuống,
ta sẽ đi lên núi mộc dược, đi lên đồi nữ hương.

7 Bạn tình ơi, toàn thân nàng xinh đẹp,
nơi nàng chẳng một chút vết nhơ.

8 Đây người yêu anh sắp cưới,
hãy cùng anh rời khỏi núi Li-băng,
rời khỏi núi Li-băng đi xuống, rời đỉnh A-ma-na,
rời đỉnh Xơ-nia và Khéc-môn, nơi sư tử hùm

beo ngự trị.

9 Đây em gái của anh, người yêu anh sắp cưới,
trái tim anh, em đã chiếm mất rồi !

Mắt em, chỉ một liếc nhìn thôi,
cổ em, chỉ một vòng kiềng trang điểm,
đã đủ chiếm trọn trái tim anh.

10 Đây em gái của anh, người yêu anh sắp cưới,
ân ái của em dịu ngọt đường nào,
ân ái của em nồng nàn biết mấy, nồng nàn hơn
cả rượu !

Em ngan ngát hương thơm, hơn muôn loài
phương thảo.

11 Người yêu sắp cưới của anh ơi, môi em tươm
mật ngọt,
lưỡi em chan chứa mật ngọt sữa ngon.

Áo em toả hương thơm ngào ngạt tựa hương
núi Li-băng.

12 Đây em gái của anh, người yêu anh sắp cưới,
em là khu vườn cấm, là dòng suối canh phòng
nghiêm mật,

là giếng nước niêm phong,

13 là địa đàng xanh non mầm thạch lựu
đầy hoa thơm trái tốt : nào hoa móng, cam tùng,

14 cam tùng với huỳnh khương,
nào đinh hương, nhục quế với mọi thứ nữ
hương,

nào mộc dược, lô hội cùng mọi thứ kỳ hương, dị
thảo.

15 Em là giếng nước giữa hoa viên,
là hồ chứa nước nguồn từ dãy núi Li-băng chảy
xuống.

Nàng

16 Gió bắc nổi lên đi, gió nam hây ùa tới
thổi mát vườn của tôi, cho hương thơm lan toả !
Người tôi yêu cứ vào vườn của chàng
mà thường thức hoa thơm trái tốt.

Chàng

5 1 Đây em gái của anh, người yêu anh sắp cưới,
vườn của anh, anh đã vào rồi,
đã hái mộc dược, hái cỏ thơm,
đã ăn mật, ăn cả tảng mật ngọt,
đã uống sữa, uống rượu dành cho anh.

Thi nhân

Hãy ăn đi, này đôi bạn chí thiết,
uống cho say, hỡi những kẻ si tình !

BÀI CA THỨ TƯ

Nàng

- 2 Tôi ngủ, nhưng lòng tôi chợt thức ;
có tiếng người tôi yêu gõ cửa :
"Mở cửa cho anh vào, hỡi em gái, người bạn
tình của anh,
hỡi bồ câu, ôi mùi phân vện mùi !
Này đầu anh, lớp sương dày đã phủ,
và tóc anh, đêm khuya làm đắm ướt."
3 - "Em đã cởi xiêm y, lại mặc vào sao được ?
Em đã rửa chân rồi, lại để lấm hay sao ?"
4 Người tôi yêu luồn tay qua khe cửa,
và lòng tôi rạo rức biết bao nhiêu !
5 Tôi đứng dậy mở cửa cho người yêu ;
bàn tay tôi chứa chan mộc dục.
Mộc dục đầu ngón tay nhỏ giọt xuống then cài.
6 Tôi mở cửa cho người tôi yêu,
nhưng chàng đã quay đi khuất dạng.
Chàng đi rồi, hồn tôi như đã mất.
Tôi đi tìm chàng mà đâu có gặp,
tôi mãi gọi chàng, không một tiếng đáp !
7 Đang tuần tiểu trong thành, bọn lính gác gặp tôi.
Chúng đánh tôi đến mang thương tích ;
quân gác đồn cướp cả áo choàng tôi.
8 Này thiếu nữ Giê-ru-sa-lem, tôi van nài các bạn :
gặp người tôi yêu dấu, các bạn sẽ cho biết tin gì
?
Xin cho nhắn rằng : tôi đang ốm tương tư.

Đồng ca

- 9 Người cô yêu có gì hơn những chàng trai khác,
này hỡi trang tuyệt thế giai nhân ?
Người cô yêu có gì hơn những chàng trai khác,
mà cô phải nài van như vậy ?

Nàng

- 10 Người yêu của tôi : khuôn mặt tươi sáng, nước
da hồng hào,

nổi bật giữa muôn ngàn trai tráng.

- 11 Đầu chàng : khối vàng ròng tinh luyện,
mái tóc chàng gọn sóng nhánh cọ non,
đen huyền chim ô thước.
12 Mắt chàng nằm gọn giữa bờ mi,
như đôi bồ câu tắm bên dòng suối sữa.
13 Đôi má chàng tựa luống hoa thơm,
như vàng phương thảo.
Cặp môi chàng là đoá huệ thơm tươi,
chứa chan tươm mộc dục.
14 Đôi nắm tay như những trái cầu vàng
dát kim châu, bảo thạch.
Thân mình chàng tựa ngọc ngà nguyên khối
nạm đá quý xanh lam.
15 Đôi chân chàng như đôi trụ bạch ngọc
dựng trên đế vàng ròng.
Tướng mạo chàng tựa núi Li-băng,
kiêu hùng như ngàn cây hương bá.
16 Miệng chàng êm ái ngọt ngào,
cả con người những dạt dào hương yêu.
Người tôi yêu là như thế, tình quân tôi là như
vậy,
hỡi thiếu nữ Giê-ru-sa-lem !

Đồng ca

- 6 1 Người cô yêu đã đi đâu mất rồi,
này hỡi trang giai nhân tuyệt thế ?
Người cô yêu đã quay gót phương nao,
để chúng tôi cùng với cô tìm kiếm ?

Nàng

- 2 Người tôi yêu đã xuống vườn nhà, xuống nơi
trồng phương thảo :
chàng để đàn vật ăn trong vườn, còn chàng đi
hái huệ.
3 Tôi thuộc trọn về người tôi yêu,
người tôi yêu thuộc về tôi trọn vẹn.
Giữa những khóm huệ thơm, chàng cho chiêm
gặm cỏ.

BÀI CA THỨ NĂM

Chàng

4 Bạn tình của anh hỡi, nàng đẹp tựa Tia-xa,
duyên dáng tựa Giê-ru-sa-lem,
oai hùng như đạo binh chinh tề hàng ngũ.

5 Thôi đi, nàng đừng đưa mắt nhìn anh nữa,
đôi mắt làm anh choáng váng rồi.
Tóc nàng gọn sóng như đàn sơn dương
tự trên miền Ga-la-át tựa xuống.

6 Răng nàng trắng muốt tựa đàn cừu vừa mới
tắm đi lên,
hai hàng sao đều đặn, không chiếc nào lẻ đôi !

7 Má đỏ hồng hồng màu thạch lựu thấp thoáng sau
tám mạng the.

8 Có đến sáu mươi hoàng hậu,
cả tám chục phi tần,
còn cung nữ thì nhiều vô kể.

9 Nhưng, bỏ câu của tôi là duy nhất,
người đẹp của tôi chỉ có một,
thật mười phần vẹn mười.
Mẹ nàng có mình nàng là gái,
và nàng được thân mẫu rất mực cưng chiều.
Các thiếu nữ thấy nàng
ngợi khen nàng diễm phúc ;
hoàng hậu phi tần đều tán tụng :

10 "Kìa bà nào xuất hiện như rạng đông,
diễm kiều như vàng nguyệt, lộng lẫy tựa thái
dương,
oai hùng như đạo binh chinh tề hàng ngũ ?"

11 Tôi xuống vườn hạnh đào ngắm chồi non thung
lũng ;
xuống xem nho đã đâm chồi,
xuống xem hoa lựu nở rồi hay chưa.

12 Đâu ngờ tình đượm say sưa,
bước lên xa giá ngọc ngà chúa tôi.

Đồng ca

7 1 Trở lại, trở lại đi, này cô gái Su-la-mi hỡi,
trở lại, trở lại đi, cho chúng tôi nhìn ngắm dung
nhan nàng !
 Cô gái Su-la-mi múa nhảy giữa hai bè xướng ca
đổi đáp :
 các bạn nhìn ngắm mà làm chi ?

Chàng

2 Đẹp chừng nào, công nương hỡi,
gót sen thả nhẹ, đôi hài xinh xinh !
Lưng ong uốn mềm như chiếc vòng trang sức
bàn tay nghệ sĩ khéo tạc nên.

3 Rốn em tựa chung rượu tròn chẳng bao giờ
cạn.
 Bụng em như lúa mì vun lên đầy áp, hoa huệ
bao quanh.

4 Bộ ngực khác nào cặp nai tơ, cặp nai sinh đôi
của nai mẹ.

5 Cổ em giống như ngọn tháp ngà.
Đôi mắt như mặt hồ Khét-bôn
bên cạnh cổng thành Bát Ráp-bim.
Mũi em tựa Li-băng ngọn tháp nhìn về hướng
Đa-mát.

6 Trên thân mình,
đầu em đỉnh núi Các-men, tóc em một giải lụa
hồng,
bềnh bồng sóng nước, xiềng xích quân vương.

7 Em xinh đẹp biết bao, kiều diễm biết chừng nào,
tình yêu ơi, em làm anh say đắm !

8 Dáng em, thân chà là, bộ ngực em, chùm quả.
Anh nhủ thầm :

9 thân chà là, mình sẽ treo lên,
trái thơm ngon, mình sẽ tận hưởng.
Ước chi bộ ngực em là chùm nho chín mọng,
hơi thở em thoang thoang mùi táo thơm,
và miệng em phảng phất men rượu nồng.

Nàng

Rượu nồng thoả mãn người tôi yêu,
êm êm chảy tới tìm đôi môi thiếp ngủ.

11 Tôi thuộc trọn về người tôi yêu,
cho lòng chàng cháy rực lửa thềm muộn.

12 Này người yêu của em,
chúng mình ra cánh đồng, anh nhé,
rời ghé thôn làng, đêm nay mình nghỉ lại.

13 Sáng tinh mơ, mình sẽ đến vườn nho
xem nhánh nho đã đâm chồi,
nụ nho đã hé mở, và hoa lựu đã nở rồi hay
chưa.

Bấy giờ em sẽ tặng chàng
muôn ngàn âu yếm, muôn ngàn yêu thương.

14 Ngải yêu đã toả hương ngào ngạt ;
và trước cửa nhà mình, bao quả thơm trái tốt
từ đầu đến cuối mùa, em dành hết cho anh,
hỡi người em yêu dấu !

8 1 Phải chi anh là anh ruột của em,
đã được mẹ em nâng niu bú mớm,
thì khi mình gặp nhau ngoài đường,
em có thể hôn anh,
chẳng sợ ai khinh dể.

2 Em sẽ đưa anh vào nhà mẹ em,
và anh sẽ chỉ dạy cho em ;
em sẽ mời anh uống rượu thơm hảo hạng,
uống nước thạch lựu vườn nhà em.

3 Chàng đưa tay trái cho tôi gối đầu,
đưa tay phải ghì chặt lấy tôi.

Chàng

4 Nay các thiếu nữ Giê-ru-sa-lem, tôi van nài các
bạn :

xin đừng lay vội, đừng đánh thức tình yêu,
cho đến khi tình yêu ưng thuận.

LỜI BẠT

5 Kia ai đang tiến lên từ sa mạc,
nép mình vào người yêu ?
Anh đã đánh thức nàng dưới gốc cây táo.
Chính nơi đây, thân mẫu sinh ra nàng,
chính nơi đây, nàng đã lọt lòng mẹ.

Nàng

6 Xin đặt em như chiếc ấn trên trái tim anh,
như chiếc ấn trên cánh tay anh.

Phải, tình yêu mãnh liệt như tử thần,
cơn đăm mê dữ dội như âm phủ.
Lửa tình là ngọn lửa bùng cháy,
một ngọn lửa thần thiêng.

7 Nước lũ không dập tắt nổi tình yêu,
sóng cồn chẳng tài nào vùi lấp.

Ai đem hết gia tài sự nghiệp mà đổi lấy tình yêu,
ắt sẽ bị người đời khinh dể.

PHỤ TRƯỞNG

8 Em gái ta còn bé, ngực em chưa nở. Ta sẽ làm gì cho
em ngày người ta nói đến chuyện duyên tình của em ?

9 Nếu em là bức tường thành, ta sẽ xây lên đó một vọng
lâu bằng bạc ; nếu em là cổng thành, ta sẽ lắp then cài
gỗ bá hương.

10 Em đây là bức tường thành, và ngực em như những
tháp canh ; nên chi em là nguồn bình an cho chàng.

11 Vua Sa-lô-môn có một vườn nho tại Ba-an Ha-môn.
Vua đã giao vườn đó cho người ta canh giữ ; mỗi người
phải thu huê lợi vào cho vua : một ngàn se-ken bạc. 12
Tâu vua Sa-lô-môn, một ngàn se-ken là của đức vua -và
hai trăm là của những người canh giữ hoa màu-, còn
vườn nho của tôi là của tôi.

13 Em mơn mớn giữa vườn hoa,
bạn bè mong đợi thiết tha giọng vàng ;
cho anh nghe với, hỡi nàng !

14 - Chạy trốn mau, người yêu hỡi,
hãy làm linh dương, làm nai nhỏ của em
tung tăng trên núi đồi cỏ thơm bát ngát.